

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 28 (520) 14 lipca 2013r.

„Idź i ty czyń podobnie”

(Łk 10,37) z niedzielnej Ewangelii

Johann Karl Loth, Miłosierny Samarytanin, ok. 1676 r., Galeria w Pommersfelden, Niemcy

Trzy stopnie sakramentu święceń (KKK 1554 – 1589)

Już w starożytności uformowały się trzy stopnie sakramentu święceń. Są nimi – episkopat, prezbiterat i diakonat. Dwa pierwsze, czyli biskupstwo i kapłaństwo są stopniami uczestniczenia w kapłaństwie, natomiast stopień najniższy – diakonat – jest stopniem służby. Wszystkie te trzy stopnie są udzielane przez pośrednictwo aktu sakramentalnego, zwanego święceniami (KKK 1554).

Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że najwyższym stopniem sakramentu święceń jest stopień biskupa. Jest to pełnia sakramentu święceń, nazywana w tradycji najwyższym kapłaństwem bądź pełnią świętego posługiwania (KKK 1557). Ze względu na najwyższą godność, na osobie biskupa spoczywa też największa odpowiedzialność za lud jemu powierzony. Każdy biskup pełni misję pasterską w powierzonym sobie kościele partykularnym (diecezji), a wraz z innymi biskupami uczestniczy w trosce o wszystkie kościoły. (KKK 1560). Dla prawowitych święceń biskupich jest obecnie wymagana specjalna decyzja Biskupa Rzymu.

Drugim, niższym stopniem uczestnictwa w sakramencie święceń jest prezbiterat. Chodzi tu o zwyczajny urząd kapłański, który jest mocno związany z biskupstwem, ponieważ każdy kapłan jest współpracownikiem swego biskupa w kierowaniu ludem Bożym i uświęcaniu. Święcenia kapłańskie są początkiem tej służby w kościele, a najważniejszym zadaniem kapłanów jest sprawowanie uczty eucharystycznej. Z tej jedynej ofiary czerpie swą moc cała służba kapłańska prezbiterów (KKK 1566)

Na jeszcze niższym stopniu hierarchii święceń stoją diakoni, na których nakłada się ręce „nie dla kapłaństwa, lecz dla służby” (KKK 1569). Ich zadaniami są asystowanie biskupowi i kapłanom przy celebracji misterii świętych, udzielanie Komunii świętej, asystowanie przy zawieraniu małżeństwa, głoszenie Ewangelii (słowa Bożego), prowadzenie pogrzebu i po-

święcanie się posługom miłości. W Kościele łacińskim przez wiele wieków był to jedynie urząd tymczasowy, w przygotowaniu do przyjęcia święceń kapłańskich. Na Soborze Watykańskim Drugim zdecydowano o powrocie do zwyczajów pierwotnego Kościoła, gdy to diakoni pełnili swą służbę przez całe życie. Obecnie diakonat tzw. stały może być udzielany żonatym mężczyznom, którzy przez dalsze swe życie pełnią służbę przypisaną roli diakona. Wielu diakonów stałych pracuje w tych kościołach partykularnych na świecie, które odczuwają brak kapłanów. W Polsce dotychczas udzielono tego stopnia święceń kilku mężczyznom żonatym, przygotowanym wcześniej przez studia teologiczne i formację i którzy pełnią tę funkcję służby w Kościele. Jeżeli będzie się nasilać tendencja zmniejszenia kandydatów do kapłaństwa, zapewne także i w Polsce będziemy świadkami powiększenia się liczby diakonów stałych.

Katechizm Kościoła Katolickiego wyraźnie zaznacza, że święcenia może przyjąć jedynie mężczyzna ochrzczony. (KKK 1577). Nikt jednak nie ma prawa żądać tego sakramentu, ponieważ to Bóg wybiera do służby, a Kościół przez odpowiednie osoby decyduje, czy dany kandydat „nadaje się” do służby. Sakrament święceń może być przyjęty jedynie jako niezaspokojony dar, a nie jako „prawo, które każdemu się należy” (KKK 1579). Wszyscy pełniący służbę święceń w Kościele łacińskim (poza wyjątkiem diakona stałego) są zazwyczaj wybierani spośród wierzących, nieżonatych mężczyzn, którzy chcą zachować celibat. Słowo „zazwyczaj” jest ważne, ponieważ zdarzają się bardzo rzadkie sytuacje, gdy kapłanem zostaje wdowiec lub człowiek żonaty, który przechodzi na katolicyzm z innego wyznania chrześcijańskiego i pragnie nadal pełnić służbę duchownego (tak jak wcześniej pełnił w innej wspólnotce niekatolickiej). W Kościołach

wschodnich (także mających łączność z Rzymem, czyli katolickich) od lat przyjęta jest inna zasada, że służbę kapłańską mogą pełnić duchowni żonaci. Kościół rzymski akceptuje tę wielowiekową praktykę, jednak tylko duchowni celibatariusze mogą być wybierani do służby biskupiej. (KKK 1580)

Na zakończenie podejmiemy problem: Czy celibat jest potrzebny? W dzisiejszym świecie wielu ośmiesza ten kościelny zwyczaj, wskazując przede wszystkim na tych duchownych, którzy nie potrafili go dochować. Tymczasem jeszcze większa liczba kapłanów potrafi wytrwać przez całe życie w samotności i czystości, wskazując, że jest to możliwe, a nawet potrzebne. Przecież sam Pan Jezus zachęcał swoim przykładem i słowem do podjęcia się tego zadania (por. Mt 19,10-12). Celibat jest wyzwaniem, ale jeśli jest podjęty z radością, staje się także znakiem królestwa niebieskiego. Ponadto daje dużą dyspozycyjność do podejmowania służby w Kościele i mimo, że jest pewnym brakiem, to staje się dla wielu błogosławieństwem. Być może kiedyś, w przyszłości, ten obowiązek zostanie zniesiony (nie jest to dogmat wiary!), ale czy to się przysłuży gorliwości kapłańskiej? Pytanie pozostawiam do osobistego namysłu i rozważenia.

Ks. Tomasz Grzywina

NUMERZ	Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2	Ogłoszenie.....	7
	Kazanie fatimskie.....	3	Intencje.....	8
	Wakacyjne impresje.....	5		

Łaska i miłosierdzie płyną z Eucharystii

Kazanie fatimskie wygłoszone 6.07.2013 r.

Kolejny już miesiąc pragniemy pochylić się nad objawieniami fatimskimi, próbując zgłębić ich treść, podjąć, wprowadzić w życie, a przez to lepiej przygotować się do obchodzenia setnej rocznicy tych wydarzeń, tak brzemiennej dla Kościoła i całego świata. W tym roku towarzyszy nam hasło „*Eucharystyczny klucz – cud nad cudami, który zmienia wszystko*”. Chcemy więc połączyć te dwa wymiary duchowości chrześcijańskiej, jakimi są wynagradzanie NSM oraz przyjmowanie Eucharystii, Komunii świętej do naszych serc.

Jak wiemy zapewne siostra Łucja z Fatimy żyła ponad 97 lat i objawienia, których doznawała nie skończyły się w roku 1917. Jako siostra zakonna

miała dalsze wizje, zarówno Maryi, jak i innych niebieskich posłańców. Działo się to m. in. w klasztorze w Pontevedra w 1925 r. i w klasztorze w Tuy w 1929 roku. Wizja z Tuy miała przede wszystkim wymiar trynitarny, ukazywała Trójcę świętą, ale także wiązała się z Eucharystią. I o tym wymiarze chcę powiedzieć.

Było to 13 czerwca 1929 roku. Mówi siostra Łucja:

„Moja matka i mój spowiednik dali mi pozwolenie, abym miała świętą godzinę od czwartku od godz. 23 do piątku do godziny 24. Tej nocy byłam sama modląc się na kolanach w Kaplicy i odmawiając Anioł Pański. Czulałam się bardzo zmęczona i spięta, kontynuowałam jednak modlitwę z rozpiętymi

ramionami. Nagle cała ciemna kaplica została wypełniona światłem, ukazał mi się Krzyż światła, który rozciągnął się aż do krawędzi ołtarza. W bardzo jasnym świetle, w górnej części Krzyża, ujrzałam Twarz ponad Ciałem osoby. Z przodu klatki piersiowej była Gołębica ze światła i Ciało innej osoby było przybite do krzyża. Tuż pod talią zawieszony był Kielich, nad nim była Duża Hostia, na którą skapnęło kilka kropel krwi z Twarzy Osoby ukrzyżowanej i kilka kropel Krwi z Rany w Jego klatce piersiowej. Te krople spłynęły z Hostii do kielicha.

Pod prawym ramieniem krzyża stała Matka Boża z Fatimy z Jej Niepokalanym Sercem w lewej ręce. Ono było

Teksty mszy świętych do osobistych refleksji

Poniedziałek: Wj 1,8-14.22; Ps 124,1-8; Mt 10,40; Mt 10,34-11,1

Wtorek: Wj 2,1-15a; Ps 69,3.14.30-31.33-34; Ps 95,8ab; Mt 11,20-24

Środa: Wj 3,1-6.9-12; Ps 103,1-4.6-7; Mt 11,25; Mt 11,25-27

Czwartek: Wj 3,13-20; Ps 105,1.5.8-9.24-27; Mt 11,28; Mt 11,28-30

Piątek: Wj 11,10-12,14; Ps 116b,12-13.15-18; J 10,27; Mt 12,1-8

Sobota: Wj 12,37-42; Ps 105,1.5.37-38.42-43; Mt 11,29ab; Mt 12,14-21

Niedziela: Rdz 18, 1-10a; Ps 15, 1-5; Kol 1, 24-28; por. Dz 16, 14b; Łk 10, 38-42

pozbawione miecza i róż, ale z koroną cierniową i promieniami. Pod lewym ramieniem krzyża ukazały się duże litery, wyglądające jak krystalicznie czysta woda, która spływała wzdłuż ołtarza tworząc słowa:

ŁASKA i MIŁOSIĘRDZIE

Potem otrzymałam więcej szczegółów, które są tajemnicą i nie mogę ich przekazać. Wreszcie Matka Boża powiedziała: Teraz jest czas dla papieża, aby zaprosił biskupów z całego świata, aby połączyli się razem i zawierzili Rosję mojemu Niepokalanemu Sercu. Bóg obiecał ją uratować, jeśli to będzie zrobione. Tak wiele dusz jest skazanych na wieczne potępienie z powodu ich grzechów przeciwko mnie. To dlatego proszę o wynagrodzenie. Ofiaruj siebie, módl się w tej intencji”.

W tym objawieniu odnajduję kilka ważnych myśli. Tajemnicze Twarze i Postaci ukazują Trójcę Świętą. Osoba na Krzyżu to sam Jezus Chrystus, który ofiaruje się za nas. Jest tu też mowa o Matce Bożej i o poświęceniu Rosji Jej Niepokalanemu Sercu i o duszach potępionych za grzechy i zniewagi. Ale jest też symbol Hostii i Kielicha, który wyraźnie wskazuje na Eucharystię.

Z Twarzy Osoby ukrzyżowanej oraz z jej Serca spływa na Hostię, a potem do kielicha Najświętsza Krew. Chyba nie musimy wyjaśniać, że chodzi tu o związek Ofiary Chrystusa na Krzyżu Eucharystią. Ta wizja podkreśla, że Chrystus Ukrzyżowany

w łączności z całą Trójcą ofiaruje za nas wszystkich swoje Ciało i Krew. Hostia i Kielich oznaczają dar Eucharystii, który powinniśmy przyjąć, jako dar z nieba. W Eucharystii uobecnia się ofiara Krzyża, w Eucharystii jest obecny sam Chrystus, nasz Pan i Zbawiciel.

Maryja stojąca pod krzyżem oznacza, że Ona sama jest obecna w tej chwili z Jezusem i z nami. Ona współofiaruje się i zachęca nas do adoracji Krzyża i przyjmowania Komunii świętej. Słowa ŁASKA i MIŁOSIĘRDZIE oznaczają zapewne, że w Krzyżu i w Eucharystii jest dla nas łaska i miłosierdzie Boże, a przyjmując Ciało i Krew mamy

udział w miłosierdziu Pana.

Wnioski:

Objawienia fatimskie łączą się z Eucharystią. Aby wynagradzać za grzechy świata, aby wynagradzać za zniewagi, konieczne jest nie tylko odmawianie różańca czy rozważanie jego tajemnic, ale także przyjmowanie komunii świętej z wiarą w moc i potęgę Eucharystii. Umacniajmy wiarę w obecność PJ pod postacią chleba i wina, adorujmy Najświętszy Sakrament, żyjmy miłością płynącą z Eucharystii. To jest nasze zadanie, aby ocalić świat.

Ks. Tomasz Grzywna

Wakacyjne impresje

W któryś wakacyjny dzień wysoczyłem na kilkadziesiąt minut nad rzekę San, gdzie postanowiłem przetestować aparat fotograficzny, pożyczony na wakacyjny wyjazd. W tym czasie zrobiłem mnóstwo zdjęć próbnych, nie zawsze udanych, ale niektóre z nich – myślę – warto zaprezentować w gazecie, w czasie, gdy trwa sezon ogórkowy i w parafii niewiele się dzieje. Szczególną uwagę poświęciłem ujęciu rzeki i jej brzegów oraz okolicznych wzgórz, w połączeniu z motywem przybrzeżnych trzcin oraz chmur. Ponadto w pobliżu pojawiły się ciekawe rośliny i zwierzęta. Z daleka udało mi się ująć czaplę, a z bliska ślimaki, motyla o nazwie rusałka wierzbowiec (*nymphalis polychloros* – przynajmniej tak mi się wydaje) oraz parę kwiatków. Co prawda w czarno – białym druku nie wszystko będzie tak piękne jak w kolorze, ale zachęcam do obejrzenia.

Ks. Tomasz

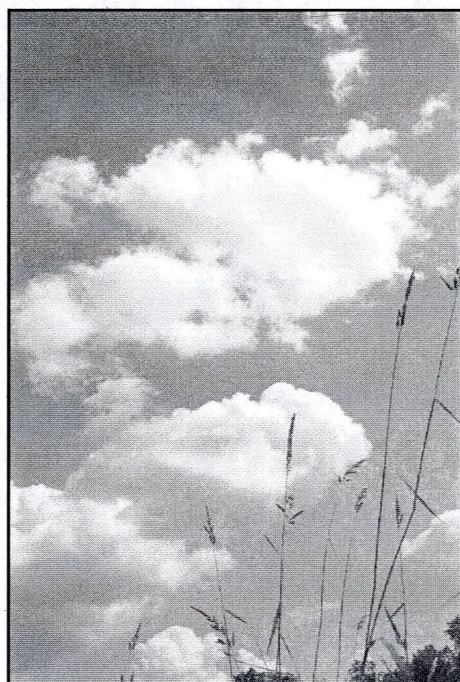
wstęga Sanu wije się wśród trzcin

ślimak

czapla

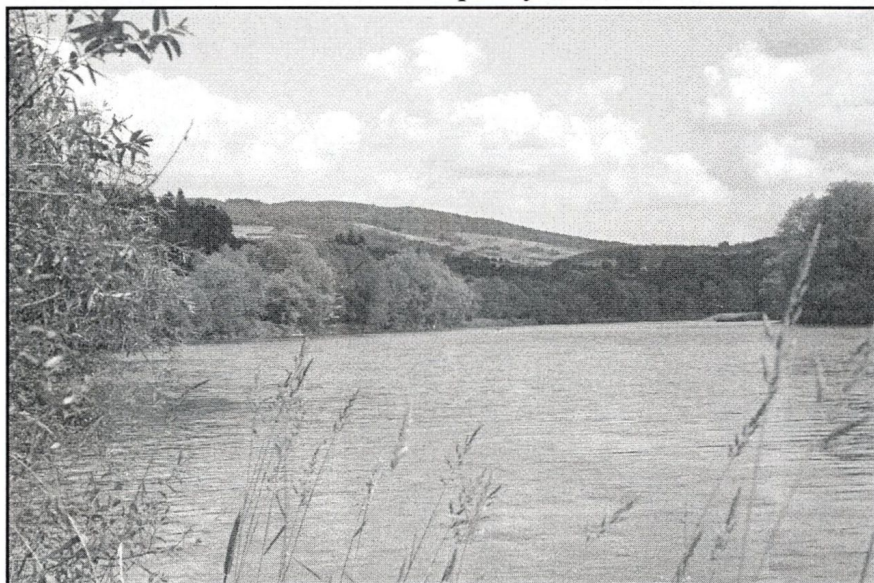
trawy i piękne chmury

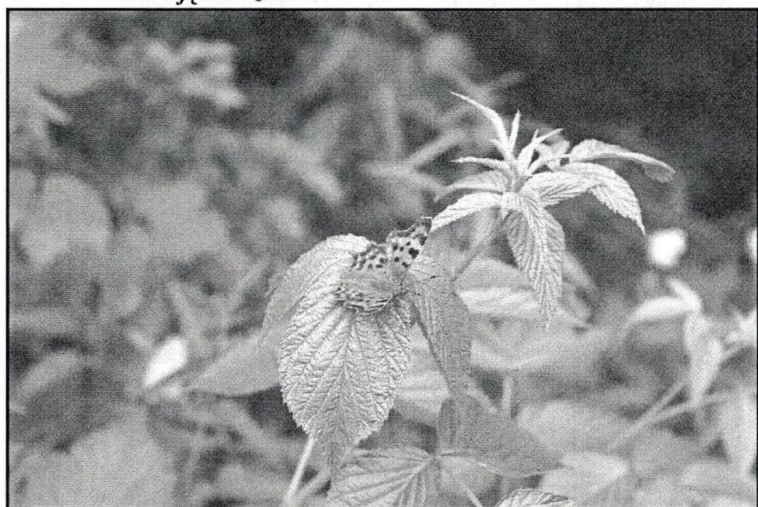
pokrzywa z bliska

kwiat powoju

inne ujęcie rzeki

motyl z rodziny rusalka

leśna malina

fotogeniczne kwiaty z rodzaju rumian (być może rumian szlachetny)

Archidiecezja Przemyska
 Wydział Duszpasterstwa Rodzin
 37-700 Przemysł, ul. Ks. Piotra Skargi 6
 REGON 040016820-00182
 NIP 7952513816

Przemysł, dnia 16 czerwca 2013 r.

Czcigodny Księżu Proboszczu,

Dramatyczna sytuacja rozpadających się małżeństw i rodzin oraz naglące wezwania, jakie kieruje do nas Ojciec Święty Franciszek w Roku Wiary, mobilizują nas, byśmy podwoili nasze wysiłki w służbie rodzinie, zwłaszcza na etapie przygotowania młodych do małżeństwa. Z różnych stron naszej Archidiecezji dochodzą do Wydziału Duszpasterstwa Rodzin sygnały o zbyt liberalnym podejściu niektórych duszpasterzy do zasad obowiązujących w zakresie katechezy przedmałżeńskiej i przedślubnej (np. nieuzasadnione skracanie lub zwalnianie narzeczonych z pełnego przygotowania). Niepokojące są zwłaszcza sygnały o zgłaszających się do kancelarii parafialnej narzeczonych z zaświadczeniami pochodzącymi z nieuprawnionych źródeł lub wręcz sfalszowanych, nabytych za pieniądze. Rozwiązanie tych problemów wymaga od duszpasterzy zwiększenia troski o właściwą współpracę ze świeckimi doradcami rodzinnymi w ramach dekalnych i parafialnych poradni życia rodzinnego.

Pragniemy także przekazać następujące informacje i materiały:

1. Studium Życia Rodzinnego AP zaczyna rekrutację na rok akademicki 2013-2014. Bardzo liczymy na to, że przy pomocy Duszpasterzy zgłoszą się nowi kandydaci.

Do Studium można kierować nie tylko osoby przejawiające predyspozycje przyszłego doradcy, ale wszystkich chętnych do podjęcia studiów rodzinnych!

Zgłoszenia (kopia świadectwa maturalnego, kopia świadectwa ukończenia katechezy, opinia ks. proboszcza, podanie, życiorys, 3 zdjęcia) należy przesłać na adres biura:

Studium Życia Rodzinnego, 37-700 Przemysł, ul. Ks. Piotra Skargi 6.

Informacje dodatkowe można uzyskać pod tel: 16 677 90 00, kom. 600 780 733

e-mail: rodzina@przemyska.pl www.rodzina.przemyska.pl

2. Duszpasterstwo Rodzin organizuje po raz pierwszy rekolekcje dla małżonków. Odbędą się one u Sióstr Michalitek w Miejscu Piastowym w dniach 9 – 11 sierpnia br. Zapewniamy opiekę dla dzieci. Szczegółowe informacje i zapisy pod tel. 504 915 828. Prosimy także o osobistą zachętę małżonków, zwłaszcza przeżywających trudności. Załączamy plakat.

3. W dniu 24 sierpnia br. odbędzie się w Miejscu Piastowym IV Podkarpackie Wesele Bez Toastu” promujące trzeźwy styl życia w rodzinach. Prosimy o zainteresowanie tą imprezą swoich parafian.

4. Katecheza przedślubna

- Bardzo prosimy o podawanie w ogłoszeniach parafialnych (przynajmniej 2 razy w roku) informacji o obowiązku uczestnictwa nie tylko w katechezie przedmałżeńskiej, ale też w katechezie przedślubnej, która odbywa się w poradni rodzinnej. Do spokojnego odbycia katechezy przedślubnej powinni zgłosić się ok. 6 miesięcy przed ślubem.

- Narzeczeni muszą odbyć w poradni przynajmniej 5 spotkań (3 ogólne z kapłanem i doradcą oraz 2 indywidualne z doradcą).

- W Wybrzeżu k. Dubiecka, Rzepedzi, Leżajsku-Bernardyni oraz w Krośnie – Polance organizowana jest weekendowa katecheza przedmałżeńska. Narzeczeni, którzy tam uczestniczyli zobowiązani są do odbycia katechezy przedślubnej w poradni.

Intencje w tygodniu od 15 do 21.07.2013 r.

Poniedziałek – 15.07

6.30 o bł. Boże dla Anny i Kamili z okazji rocznicy urodzin

7.00 + Bronisława (f-greg.)

7.30 + Janina i Franciszek

18.00 + Augustyn (greg.)

Wtorek – 16.07.

6.30 + Włodzimierz

7.00 + Bronisława (f-greg.)

7.30 + Maria Struś int. od sąsiadów

18.00 + Augustyn (greg.)

Środa – 17.07

6.30 + Jan Kiełbasa int. od rodziny

Mudryków

7.00 + Bronisława (f-greg.)

7.30 + Augustyn (greg.)

18.00 + Zofia Raczkowska

Czwartek - 18.07

6.30 + Jan Kiełbasa int. od rodziny

Mudryków

7.00 + Bronisława (f-greg.)

7.30 + Zofia, Franciszek, Waław Kur-

karewicz

18.00 + Augustyn (greg.)

Piątek – 19.07

6.30 dziękczynna za otrzymane łaski

i o dary Ducha Św. dla syna

7.00 + Bronisława (f-greg.)

7.30 + Jan Kiełbasa int. od rodziny

Mudryków

18.00 + Augustyn (greg.)

Sobota – 20.07

6.30 + Andrzej Polański

7.00 + Bronisława (greg.)

7.30 + Jan Kiełbasa int. od rodziny

Mudryków

18.00 + Augustyn (greg.)

Niedziela – 21.07

6.30 za parafian

8.00 + Izabela, Kazimierz, ks. Czesław

i++ z rodziny

9.30 + Władysław 3 r. śm.

11.00 + Józefa (f) Pogorzelec

12.30 + Janina, Władysław, Maciej,

Ryszard

18.00 + Bronisława (f-greg.)

20.00 + Augustyn (greg.)

Stróże:

Płowce: int.

Góra

Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com